

Підготував
учень 9 класу
Гнатишин Володимир

АРХІТЕКТУРА КІНЦЯ 19СТ.

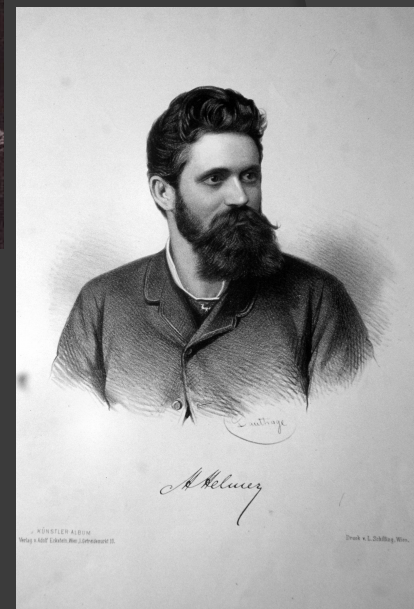
Стиль кінця 19ст.

- ⦿ На зміну ампіру приходить *еклектизм*, для якого характерне використання елементів різних стилів; особливо поширився віденський ренесанс. З орієнтацією на віденську моду побудовані найбільш репрезентативні тогочасні споруди у Києві, Одесі, Львові, Харкові, Чернігові. Архітектори, підкоряючись моді, відмовлялися від архітектурних ансамблів і всю свою увагу спрямовували на створення окремих будинків, які виділялися своєю пишністю завдяки перенасиченню їх різьбленням, ліпленням, позолотою, але втрачали стрункість форм, красу й завершеність, а отже, і мистецьку вартість.

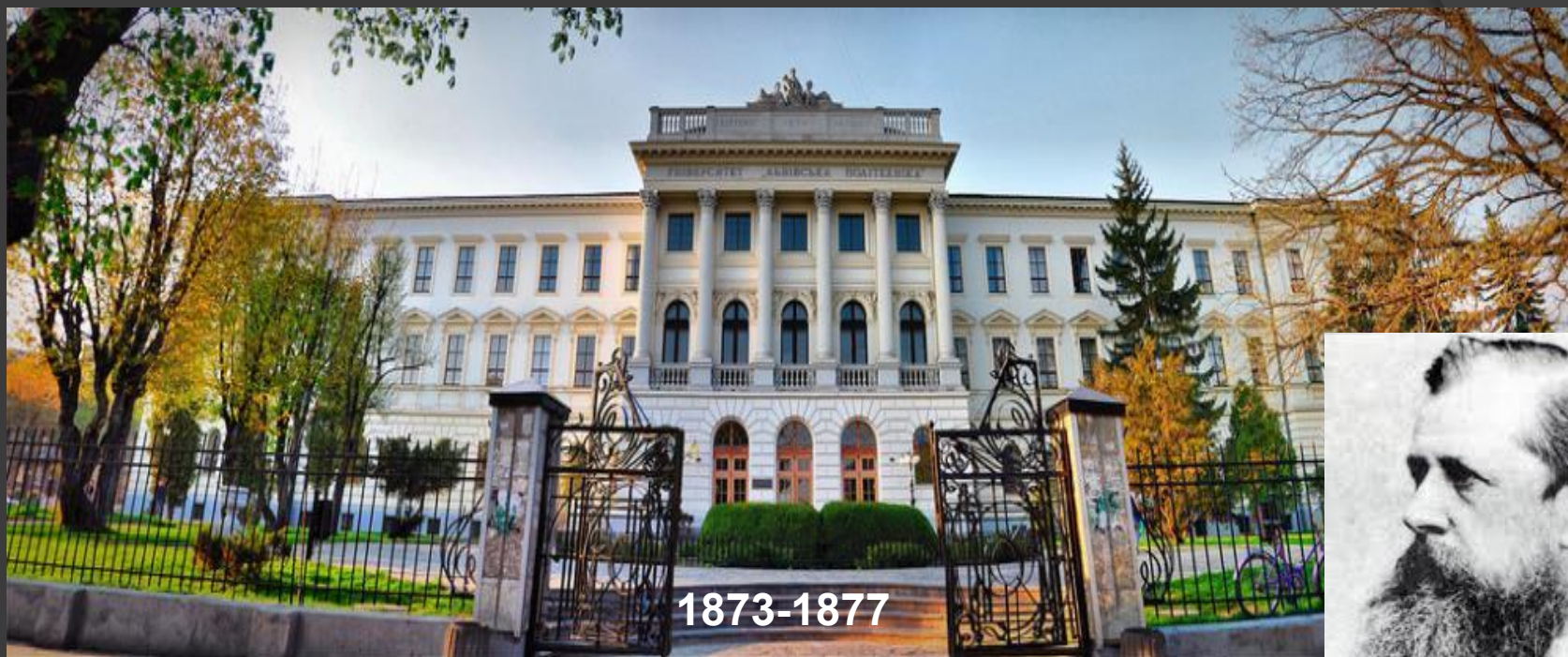
Споруди того часу та їх автори.

Фердинанд
Фельнер

Герман
Гельмер

1873-1877

Львівський політехнічний
інститут

Юлиан Захаревич

1852-1856 рр

Костел Марії Сніжної
М.Львів

Споруди Юліана
Захаренка.

1877-1889 рр

Храм святого Іоана
Золотоустого
М.Львів

1897-1900 рр

Зигмунт Горголевський

Львівський національно академічний театр опери та балету імені Зигмунта Горголевського

Прикладом «російсько-візантійського» стилю є Самсонівська церква на полі Полтавської битви, побудована в 1852-1856 рр. Вона рясно прикрашена пілястрами й кокошниками, увінчана п'ятьма шийками.

1852-1856 рр

Самсонівська церква
М.Полтава

Архітектор
Йосип Іванович
Шарлемань

Новий напрям у архітектурі.

У другій половині ХІХ століття стильова єдність класицизму руйнується. Складна епоха утвердження капіталізму відбилася і в архітектурі: з'являються нові матеріали, нові замовники.

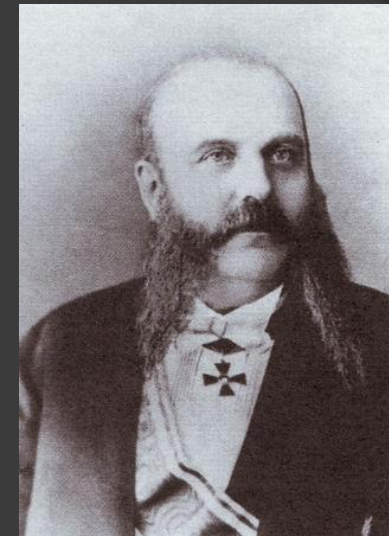
Складається напрям, який отримав назву «еклектика» (змішування). У київських фасадах того часу можна побачити і готику, і ренесанс, і романський стиль, багато будівель в «цегельному стилі» (головна прикраса — нештукатурена цегельна кладка). Пошук все більшої різноманітності викликав інтерес і до візантійсько-російських традицій.

1862–1886 рр

Володимирівський кафедральний
патріарший собор

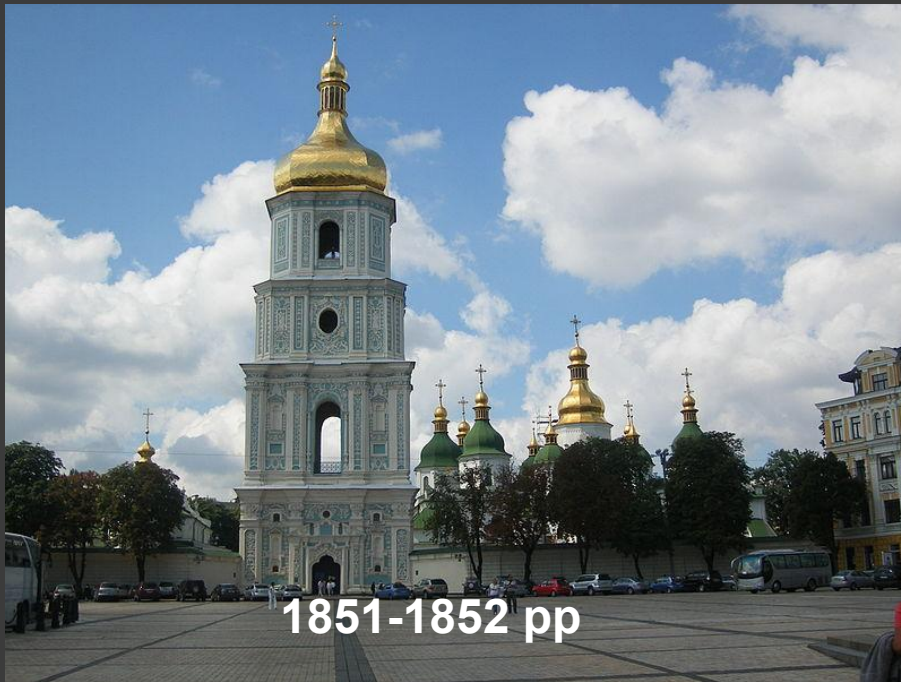

Іван Штром

Довідка:
Вони чітко простежуються у
будові найбільшого у Києві
кафедрального Володимирськ
ого собору, який
споруджувався понад 20 років
(1862–1886) за проектами І.
Штрота, П. Спарро, . Участь у
розписах собору В.
Васнецова, М.
Врубеля зробило собор
видатним явищем у
монументальному
образотворчому мистецтві.

Часи реставрації.

Середина ХІХ ст. — час стилізованих реставрації. Архітектурні пам'ятки ретельно вивчали, брали до уваги аналогічні споруди й відновлювали чи добудовували їх, дотримуючись визначеного стилю. Так у Києві в 1851-1852 рр. добудували дзвіницю Софійського собору. Із 30-х років ХІХ ст. православні храми будувалися за офіційно затвердженим «російсько-візантійським» стилем.

Довідка:

За проектом єпархіального архітектора Павла Спарро надбудовано четвертий ярус.

Архітектура на Україні у другій половині XIX ст.

Архітектура того часу продовжує відчувати на собі сильний вплив російської та європейської шкіл. На зміну ампіру приходить *еклектизм*, для якого характерне використання елементів різних стилів; особливо поширився віденський ренесанс. З орієнтацією на віденську моду побудовані найбільш репрезентативні тогочасні споруди у Києві, Одесі, Львові, Харкові, Чернігові. Архітектори, підкоряючись моді, відмовлялися від архітектурних ансамблів і всю свою увагу спрямовували на створення окремих будинків, які виділялися своєю пишністю завдяки перенасиченню їх різьбленням, ліпленням, позолотою, але втрачали стрункість форм, красу й завершеність, а отже, і мистецьку вартість. Серед численних споруд цього періоду виділяються більшою мистецькою вартістю *оперні театри в Одесі* (архітектори Ф. Фельнер і Г. Гельмер, 1884-1887), *Києві* (В. Шребер, 1897-1901) та *Львові* (З. Горголевський, 1897-1900), *Львівського політехнічного інституту* (З. Захаревич, 1873-1877) та інші.

Дякую за
увагу!